

Wilhelm Peterson-Berger
1867–1942

Åtta sånger
för blandad kör
Eight Songs
for mixed chorus

Opus 11

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1451–1458/Edition nos 1451–1458
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-347-8

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Stemning. Stimmung.

Gedicht von J. P. Jacobsen.

Musik von Wilhelm Peterson-Berger.

Lento.

Soprani.
Alti.

Tenori.
Bassi.

p *cresc.* *p*

Al - le, al - le, al - le de vox - en - de Skyg - ger har væ - vet,
Al - le, al - le, al - le die na - hen - den Schat - ten nun we - ben,

p *cresc.* *p*

En - som på Him - me - len
Ein - sam am Him - mel nun

cresc. *mp* *p*

væ - vet, væ - vet sig sammen til en. En - som, en - som, en - som på Him - me - len
we - ben, we - ben zusammen sich sucht. Einsam, ein - sam, einsam am Himmel nun

cresc. *p*

ly - ser en Stjerne så strå - len - de ren, så strå - len - de ren. Sky - er - ne ha - ve så
struhlet ein Sternlein so rein durch die Nacht, so rein durch die Nacht. Wol - ken sie träumen so

p *mf* *mp* *p*

ha - ve så
träu - men so

p *mf* *p*

tun - ge Dröm - me, tun - ge Drömme, Blomster - nes Öj - ne i Duggråd svømme.
hang und be - ben, hang und be - ben, Auglein der Blü - then im Thaubad schweben.

p *mf* *p*

Un - der - ligt Af - ten - vin - den su - ser i Lin - den.
Säu - selnden Abendwin - den lau - schen die Lin - den! *pp* *pp*

pp *p* *pp* *pp*

Un - der - ligt Af - ten - vin - den su - ser i Lin - den, su - ser i Lin - den. *con bocca*
Säuselnden A - bend - win - den lauschen die Linden, lauschen die Linden! *chiusa*

pp *pp*

su - ser i Lin - den. *pp* *pp*
lau - schen die Lin - den!

I Fyrreskoven.

Im Föhrenwald.

Moderato e cantabile.

Aus Helena Nybloms Gedicht, „An Schweden“

Der er en Ren-hed i din Luft, en Trold-dom i den vil-de Duft fra
Es ath-met Reinheit dei-ne Luft, ein Zau-ber weilt im wil-den Duft von

Soprani.
 Alti.

p

murmurando

Tenori.
 Bassi.

Der
Es mp

Fyr-re-sko-vens Ranker, i-fra Föh-ren-wal-des Ranken, von des
 Fyr-re-sko-vens Ranker, ja der er en Ren-hed
 Föh-ren-wal-des Ranken, ja es ath-met Reinheit

er en Ren - - hed i din Luft,
 ath - met Rein - - heit dei - - ne Luft,

mf

Der er en
Es ath-met

i din Luft, en Trolddom i den vil-de Duft fra Fyr-re-skovens Ranker, i-fra
 dei-ne Luft, ein Zau-ber weilt im wil-den Duft von Föhrenwal-des Ranken, von des

en Trold - - dom i den
 ein Zau - - ber weilt im

mp

Ren-hed i din Luft,
 Reinheit dei-ne Luft,

Fyr-re-skovens Ranker, ja der er en Ren-hed i din Luft, en Trolddom i den
 Föh-ren-wal-des Ranken, ja es ath-met Reinheit dei-ne Luft, ein Zau-ber weilt im

vil - - de Duft
 wil - - den Duft

mf

en Trolddom i den vil - de Duft
 ein Zau-ber weilt im wil - den Duft

vil - de Duft fra Fyr - re - skovens Ranker, i - fra Fyr - re - skovens Ranker, ja der
wil den Duft von Föhren - wal des Ranken, von des Föhren - wal des Ranken, ja es

fra Fyr - re - sko - - vens Ran - - -
von Föh - ren - wal - - des Ran - - -

fra Fyr - re - sko - vens
von Föhren - wal - des

er en Ren - hed i din Luft, en Trold - dom i din Duft.
ath met Rein - heit dei - ne Luft, ein Zau - ber weilt im Duft. mf

ker. Hvor
ken. Wo's

Ran - ker.
Ran - ken.

Bæk - ken dan - ser glad og fri, så glad og
Bäch - lein tan - zet froh und frei, so froh und

Hvor Bæk - ken dan - ser glad og fri, wo's Bächlein tanzet froh und
Wo's Bäch - lein tan - zet froh und frei,

frei; og El - ven gli - der tavs for bi
der Fluss er glei - tet stumm, vorbei

fri, og El - ven gli - der tavs, så tavs for bi i
fri; der Fluss er glei - tet stumm, so stumm vor - bei in

så glad og fri, og El - ven gli - der tavs for bi
so froh und frei; der Fluss er glei - tet stumm vor - bei

dy - be Al - vors - tan - ker, i dy - be Al - vors - tan - ker.
tie - fen Ernst's Ge - dan - ken, in tie - fen Ernst's Ge - dan - ken.

Ved Havet. Am Meer.

Andante maestoso.

Gedicht von I. S. C. Welhaven.

Soprani.
Alti.

Tenori.
Bassi.

mp Wo zum mäch - ti - gen Meer die Fels - wand sich neigt, die
crce.

Ved det mæg - ti - ge Hav hvor Ky - sten er steil er
De Sy - ner der sti - ge af Van - de - nes Skjöd skal

mp Die Bil - der, die stei - gen aus wo - gen - der Flut, sie
crce.

Welt ist so fer - ne, im Spie - gel sich zeigt dein Den - ken sacht, dein
f. *mp*

Ver - den lukt u - de, der ser du i Speil dit Tan - ke - liv, dit
far - ves og an - de i Mor - ge - nens Glöd og mil - de - re Luft, og

f. *mp*
schimmern und ath - men in dämmern - der Glut und mil - de - rer Luft, und

Den - - ken sacht. Dem Meer kann ent - rü - cken er -
p.

Tan - ke - liv. Af Ha - vet kan sti - ge et
mil - de - re Luft. Ja Fjel - de og Tår - ne af

p.
mil - de - rer Luft. Und Ber - ge und Bo - gen um -

sehn - tes Ent - zü - cken, dem Meer kann ent - rü - cken er - sehn - tes Ent - zü - cken des
f.

Læng - se - lens Ri - ge, af Ha - vet kan sti - ge et Læng - se - lens Ri - ge ved
Böl - ger - ne bår - ne, ja Fjel - de og Tår - ne af Böl - ger - ne bår - ne skal

f.
weht auf den Wo - gen, und Ber - ge und Bo - gen um - weht auf den Wo - gen der

Gei - - stes zau - bern - de Macht. Und glei - ten die Wo - gen mit
mp *p.* *mf*

An - dens tryl - len - de Bliv. Mens Böl - ger - ne gli - de og
svö - bes i Ro - ser - nes Duft. Langt u - de hvor Pal - mer - ne

mp *p.* *mf*
Ro - sen be - rauschen - der Duft. Weit draus - sen, wo Pal - men nur

lei - sem Ge - sang, wird dich schaukeln und wie - gen gar stun - den - lang der

nyn - ne der - til, kan du vug - ges og bæ - res så langt du vil i
 mö - de dit Blik, der vox - er en Dru - e med lin - dren - de Drik for

schat - ten al - lein, ent - glü - het der Trau - be ein lin - der der Wein für

Träu - - me Bout, ja
 Tan - - kens Båd, ja
 al - - din Kval. ja

dei - - ne Qual. ja
 0 langt fra de tran - -
 0 bring den til - ba - -
 0 bring' ihn uns Al - -

fern vom Ge - drün - -

fern von der stre - hen - den Men - ge,
 bring ihn, o bring ihn uns Al - len, ja

langt fra Dögn - tum - me - lens Gan - ge, ja
 bring den, o bring den til - ba - ge, o

der stre - hen den Men - -

ge Dögn - tum - me - lens Gan - -
 ge når hjem du må dra - -
 len wenn heim du musst wal - -

fern von der stre - hen - den Men - ge
 bring ihn, o bring ihn uns Al - len mit all ih - rer Won - ne und

langt fra Dögn - tum - me - lens Gan - ge med al - de - res Lat - ter og
 bring den, o bring den til - ba - ge til Sav - - nets luk - ke - de

ge ins fels - um - schlos - se - ne
 ge
 len

Noth, mit all ih - rer Won - ne und Noth.
 pp cresc. mf

Gråd, med al de - res Lat - ter og Gråd.
 Dal, til Sav - - nets luk - ke - de Dal.

Thal, ins fels - - um - schlos - se - ne Thal.

På Fjeldesti.

Auf Gebirgespfaden.

Aus Björnstjerne Björnsons „Ein muntre Bursch.“
W. Peterson-Berger.

Un poco allegro.

Soprani.
Alti.

1. När du skal på Fjel.de - sti og skal Ni.sten snö - re, læg så ik - ke
1. Willst du ins Ge - birg'hin - ein und dein Ränzel schneüen, darf nicht mehr dar

Tenori.
Bassi.

me - re i end du godt kan för - re. Drag ej med dig Da.lens Tvang
in - nen sein als du gut kannst füh - ren! Nimm' nicht mit des Tha.les Drang

i de grønne Li - der, skyl dem i en frejdig Sang ned ad Fjeldets Si - der!
auf die grünen Hal - den, ja - ge ihn mit Lie.des Klang tief in Berges Spal.ten.

2.
Fugle hilse dig fra Gren,
Bygdesnakket viger,
Luften bliver mere ren,
höjere du stiger.
Fyld dit glade Bryst og syng,
og små Barneminder
nikke vil blandt Busk og Lyng
frem med röde Kinder.

2.
Vögleins Gruss vom Zweig' erschallt,
Klatsch und Lüge schweigen,
Reiner wird die Luft, sobald
Höher du wirst steigen.
Füll' die frohe Brust und sing
und „von Kindertagen
Lust und Leid“ in Laub und Lyng*)
rothe Wangen sagen.

*) Erica, eine Art Heidekraut.

Vesleblomme. Kleines Blümchen.

Andante.

Aus Bjørnstjerne Bjørnsons „Synnöve Solbakken“

Soprani.
Alti.

Tenori.
Bassi.

mp *mf*

Ves - le - blom - me, En - ge - blom - me, hör nu lidt, ja
Klei - nes Blüm - chen, Wie - sen - blüm - chen, hör doch mal på
auf

mp **Allegretto.**

mig:
mich:

hör nu lidt på mig:
hör doch mal auf mich: Og vil du væ - re Kjæ - re - sten min, Kjæ - re - sten
mig: Und willst du sein die Lieb - ste mein, Lieb - ste
mich:

mig:
mich:

Og vil du væ - re Und willst du sein die

p *mf* %

min, jeg gi - ver dig en Kä - be fin, af Flöjl og
mein, so geb ich dir ein Mänt - lein fein, - af Flöjl og
gi - ver dig en Kä - be von Sammt und
geb ich dir ein Mänt - lein

jeg gi - ver dig en Kä - be fin, *mf* %
so geb ich dir ein Mänt - lein fein,

decresc. rit.

Guld og Per - ler fuld, af Flöjl og Guld og Per - ler fuld.
Gold und Per - len hold, von Sammt und Gold und Per - len hold.

* Återställningstecken infört för g1.

** Återställningstecken infört för g.

Allegro.

Dit - te - li, dut - te - li, de - - ja,
 Dit - te - li, Dut - te - li, Dal - - de -

Dit - te - li, dut - te - li, de - - ja,
 Dit - te - li, Dut - te - li, Dal - - de -

Dit - te - li, dut - te - li,
 Dit - te - li, Dut - te - li,
 mf 3 3

Allegretto.

de - ja,
 Dal - de -

He - ja!
 Dal - de!

He - ja,
 Hal - de,

de - ja,
 Dal - de -

He - ja!
 Dal - de!

He - ja,
 Hal - de,

pp rit. f mp

Ja
 Und

So - len ski - ner på
 Sonn' be - strah - let die

Og So - len ski - ner på
 Die Sonn' he - strah - let die

He - ja, på
 Hal - de, die

He - - ja,
 Hal - - de,

he - ja
 Hal - de

he - - ja
 Hal - - de

he - - ja
 Hal - - de

he - - ja
 Hal - - de

Ja
 Und

So - len ski - ner på
 Sonn' be - strah - let die

Og So - len ski - ner på
 Die Sonn' he - strah - let die

He - ja, på
 Hal - de, die

He - - ja,
 Hal - - de,

he - ja
 Hal - de

he - - ja
 Hal - - de

he - - ja
 Hal - - de

he - - ja
 Hal - - de

mf mp

He - ja
 Hal - de,

So - len ski - ner på
 Sonn' be - strah - let die

he - ja,
 Hal - de,

So - len ski - ner på
 Sonn' be - strah - let die

He - ja, på
 Hal - de, die

He - - ja,
 Hal - - de,

He - ja
 Hal - de,

So - len ski - ner på
 Sonn' be - strah - let die

he - ja,
 Hal - de,

So - len ski - ner på
 Sonn' be - strah - let die

He - ja, på
 Hal - de, die

He - - ja,
 Hal - - de,

he - ja
 Hal - de

he - - ja
 Hal - - de

he - - ja
 Hal - - de

he - - ja
 Hal - - de

p mf mp

He - ja, Hal - de *mp* He - ja, Hal - de *mf*

he - ja Hal - de So - len ski - ner på He - ja Hal - de he - ja Hal - de

Hal - de Sonn' be - strah - let die Hal - de Hal - de

pp *rit.* *ff* *Andante.* *mp*

he - ja Hal - de he - ja! Hal - de! *Fine.* Guld - dron - ning, Eng - le - dron - ning, Gold - kön' - gin, Wie - sen - kön' - gin,

mf *mp* *Allegretto.*

ja hör nu lidt på mig: mig: *mich:* vil ej væ - re Kjæ - re - sten din, Lieb - ste dein

ja hör doch mal auf mich: Jeg *Ich* will nicht sein die Lieb - ste dein

hör nu lidt på mig: mig: *mich:* vil ej væ - re Kjæ - re - sten din, Lieb - ste dein

ja hör doch mal auf mich: mig: *mich:* will nicht sein die Lieb - ste dein

p *p* *p*

Kjæ - re - sten din, jeg Lieb - ste dein, ich vil ej ha - ve Kä - ben fin af will auch nicht dein Mänt - lein sein von vil ej ha - ve Kä - ben af will auch nicht dein Mänt - lein von

vil ej ha - ve Kä - ben fin af will auch nicht dein Mänt - lein sein von

p *p* *p* *p*

* Återställningstecken infört för g1.
 **Återställningstecken infört för g.

Killebukken .

Killeböckchen.

Presto.

Kil - le - buk - ken,
Kil - le - böckchen,

Aus Björnstjerne Björnsons „Arne“

Soprani.
Alti.

mp Kil - le - buk - ken,
Kil - le - böckchen,

Tenori.
Bassi.

mp Kil - le - buk - ken,
Kil - le - böckchen,

mp Kil - le - buk - ken,
Kil - le - böckchen,

Kil - le - buk - ken Kil - le - buk - ken, Lam - met mit,
Kil - le - böckchen Kil - le - böckchen, Lämm - chen mein,
Kil - le - buk - ken Kil - le - buk - ken
Kil - le - böckchen Kil - le - böckchen

Kil - le - buk - ken, Lam - met mit, f
Kil - le - böckchen, Lämm - chen mein, f
Kil - le - buk - ken Kil - le - buk - ken
Kil - le - böckchen Kil - le - böckchen f
Kil - le - kil - le - buk - ken,
Kil - le - kil - le - böckchen,

Lam - met mit, *mp ritard.* Lam - met mit! *a tempo* skjönt det
Lämmchen mein! mein! Harrn am

mp riten. Kil - le - kil - le - buk - ken,
Kil - le - kil - le - böckchen,

of - te går tungt og stridt op - ef - ter slet - te Fjel - de,
 We - ge auch Müh' und Pein, Gehts zu dem bö - sen Fiel - le*)

1. og 2. Vers.
mf ritard.

Följ kun vak - kert din Bjæl - - de.
 Folg nur im - mer der Schel - - le.

mf ritard. *p* **SOLO.** **3**

3. Vers, Slut. (Schluss.)

at Mor vil ha' det i Sup - pen?
 das Mut - ter es braucht zum Süppchen?

mf *mf*

2.

Killebukken, Lammet mit,
 læg så dygtig på Skindet dit, —
 Mor vil ha det til Fjelden
 som hun syr sig om Kvælden.

3.

Killebukken, Lammet mit,
 læg så dygtig på Kjød det dit, —
 ved du det ikke, Tuppen,
 at Mor vil ha det i Suppen?

2.

*Killeböckchen, Lämmchen mein,
 Pflieg nur tüchtig das Pelzchen dein, —
 Mutter es braucht zum Felle,
 Das sie näht sich gar schnelle.*

3.

*Killeböckchen, Lämmchen mein,
 Pflieg nur tüchtig das Fleisch dein, —
 Weissst du denn nicht mein Püppchen,
 Dass Mutter es braucht zum Süppchen?*

*) Fjeld (sprich Fiell!) das norwegische Hochgebirge.

Lokkeleg.

Lockspiel.

Aus Björnstjerne Björnsons „Arne“

TENORSOLO.

1. Hvad hei - tir du Gjen - ta i San - da - flok - kin,
 1. Wie heis - sest du Mä - del am Hir - ten - stoc - ke
 2. Hvad hei - tir da Far din og Går - din, du eign
 2. Wie heis - set dein Va - ter, das Häu - schendus dei - ne,

mf

Soprani.
 Alti.
 Tenori.
 Bassi.

p Wie heis - set dein Va - ter, du Mä - del, Wie
 Hvad hei - tir du Gjen - ta, du Gjen - ta Hvad
 Hvad hei - tir da Far din, du Gjen - ta Hvad
p Wie heis - set dein Va - ter, du Mä - del, Wie

som blæs på Horn og bind på Sok - kin?
 das bläst ihr Horn und strickt die So - cke?
 Ey hæv inkje set dig på Kyr - kin - veign.
 Ich hab nicht gesehn dich am Kir - chen - hai - ne!

heis - sest du Mä - del; du Mä - del, wie heis - sest du Mä - del?

hei - tir du Gjen - ta, du Gjen - ta. Hvad hei - tir du Gjen - ta?
 hei - tir da Far din, du Gjen - ta. Hvad hei - tir da Far din?

heis - set dein Va - ter du Mä - del, wie heis - set dein Va - ter?

Nav - net mit sym som And på sit Vatn,
 Na - men mein schwimmt wie Ent' auf der Flut,
 Far min er död og Går - din hev brumi,
 Va - ter mein - starb und das Haus mir verbrannte,

Na - men mein
 Nav - net mit
 Far min er

pp *con bocca chiusa* *f* *pp* *p*

f *pp* *p*

con bocca chiusa *pp* *p*

Va - ter mein

p

sym som And på Vatn, ro y - vir du Gut un - der Buk - skinds - hat - ten!
schwimmt wie Ent auf Flut, komm 'rü - ber du Bursch, mit dem Bock - fell - hut,
 död, min Gård hev brun. ni, den Vei - gen til Kyr - kin eg aldri hev fun - ni.
starb, das Haus ver - brante, den Weg zu der Kir - che mir kei - ner noch nante.

sym som And på sit Vatn, ro y - vir du
schwimmt wie Ent auf der Flut, komm 'rü - ber du
 död og Går - den hev brun - ni, og Vei - gin til
starb, das Haus mir ver - brante, den Weg zur der

sym som And på Vatn,
schwimmt wie Ent auf Flut,
 död, min Gård hev brun - ni,
starb, das Haus ver - brante,

Gut, ro y - vir!
 Bursch komm 'rü - ber!
 ei hev fun - ni. Na - men mein schwimmt wie Ent auf der Flut, komm
 kei - - - ner nante. *mp cresc.*

Gut un - der Buk - skinds - hat - ten. Nav - net mit sym som And på sit Vatn, ro
 Bursch mit dem Bock - fell hut. Far min er död og Går - din hev brunni, og
 Kir - che mir kei - ner noch nante. *mp cresc.*

Gut, ro y - vir!
 Bursch komm 'rü - ber! Va - ter mein starb, das Haus mir verbrante, den
 ei hev fun - ni. kei - - - ner nante.

pp 1. 2.

'rü - ber du Bursch mit dem Bock - fell - hut!
 y - vir du Gut un - der Buk - skinds hat - ten!
 Vei - gin til Kyr - ja eg al - dri hev fun - ni.

Weg zu der Kir - che mir kei - ner noch nante. *con bocca chiusa*

* b-förtecken infört för e1.

„Dans“ ropte Felen.

„Tanz“ rief die Fiedel.

Vivo. Aus Björnstjerne Björnsons „Ein muntre Bursch“

Soprani.
Alti.

Tenori.
Bassi.

f Dans! rop-te Fe-len og skrat - ted på strængen, så *mf* Lensmandsdrengen sprat
Tanz! rief die Fie-del und kreischt und knarrte das Büt - tel War-te sprang

op og sa „ho“ *fz* Stans! rop-te O - la, slog *f* Be - na un - dan så
auf und schrie „Hu!“ Kranz! rief der Mar-te, stellt ihm ein Bein-chen, dass

mf Lensmand datt af en og Gjen - ter - ne lo.
Büt - tel fiel d'rü-ber, s'Volk lach-te da - zu.

un - dan så Lens - mand datt af en og Gjen - ter - ne
Bein - chen, dass Büt - tel fiel d'rü-ber, s'Volk lach-te da -

Hop! sa'en E - rik og spænd - te ja ja spænd - te i
Hop! sagt der Ax-el und schlug, ja er schlug an die

Hop! sa'en E - rik og spænd - te i
Hop! sagt der Ax-el und schlug an die

Ho. zu.

Ta get *p cresc.*
De - cken

spænd - te *f*
schlug so så Bjel - ke - ne bra - ged og Væg - ge - ne skreg.
Ta get dass All macht er - schrecken der Bal - ken Ge - krach.
De - cken

Hop! sa'en E - rik og spænd - te i Ta - get så Bjel - ke - ne bra - ged og
Hop! sagt der Ax-el und schlug an die De - cken, dass All macht er - schrecken der

Stop! sa'n El - ling og
 Stop! sagt Max - el und
 sa'n El - ling og
 sagt Max - el und

Væg - ge - ne skreg.
 Bal - ken Ge - krach.
 Stop! sa'n El - ling og
 Stop! sagt Max - el und
 tog ham i Kra - gen og
 packt' ihm am Kra - gen ohn

tog ham i Kra - gen og
 packt' ihm am Kra - gen ohn
 holdt ham mod Da - gen, du
 lan - ge zu fra - gen, du
 er nok for vek, ja for
 bist nach zu schwach, ja zu

holdt ham mod Da - gen,
 lan - ge zu - fra - gen,

vek!
 schwach!
 Hej! sa' - en Ras - mus tog
 Hei! sagt' der Sep - pel fasst
 Ran - di om Liv - ve', „nu
 s'Gre - tel ums Mie - der, „nun

skynd dig at gi - ve den
 komm' mal und gieb mir a
 Kys - sen du ved!
 Bus - ser! i bitt!
 Nej! svar - te Ran - di, en
 Nei! sag - te s'Gre - tel, a

Ör - fig hun gav ham og
 Wat - schel sie gab ihm und
 sled sig i - fra ham: *)
 riss sich los von ihm
 *) „Der har du Be - sked!“
 „So jetzt sind wir quitt!“ ritard.
 *) „Der har du Be - sked!“
 „So jetzt sind wir quitt!“
 ritard.

*) På första takt delen imiteras örfilen genom att de sjungande sammanslå händerna.
 Auf den ersten Takttheil wird die Ohrfeige dadurch nachgeahmt, dass die Sänger die Hände zusammenschlagen.

Wilhelm Peterson-Berger

I Wilhelm Peterson-Bergers gärning är inte lätt att sammanfatta: tonsättare, musikkritiker och –skriftställare, operaregissör och librettoförfattare, översättare och idealistisk filosof. Till svårigheterna bidrar också att hans gärning bildar en odelbar helhet – Peterson-Berger var en idédriven personlighet som ville verka i enlighet med sina idéer, men också föra ut dem i musik och skrift. Han var på sin tid en av landets mest omtalade musikpersoner, där hans egna musikaliska verk bidrog till hans rykte, men ändå stod efter hans engagerade musikkritik som grund till hans ryktbarhet.

Wilhelm Peterson-Berger föddes 1867 i Ullånger (mellan Härnösand och Örnsköldsvik) av föräldrar med dalsländsk härstamning. Han hade tidigt drömmen om att bli tonsättare. Peterson-Berger studerade vid Musikkonservatoriet i Stockholm 1886–89, fortsatte med studier i Dresden 1889–90. Åter i Sverige var han musiklärare i Umeå och ledare för stadens musiksällskap 1890–92. Han återvände till Dresden, där han undervisade i musikämnen 1892–94. 1896 blev han musikkritiker i *Dagens Nyheter*, vilket fram till 1930 skulle bli hans fasta syssla vid sidan av komponerandet. Efter sin kritikertid flyttade han för gott till Sommarhagen på Frösön, där han redan 1914 låtit bygga sig ett hus av närmast skulpturalt slag. När dagskritikens snabba rytm inte längre pressade honom, kunde han mer koncentrerat skriva annat, men också komponera. Wilhelm Peterson-Berger avled i sitt jämtländska hem 1942, 75 år gammal.

Tonsättaren Wilhelm Peterson-Berger lämnade efter sig en både stor och varierad produktion. Hans verk i större format (de fem symfonierna *Baneret*, *Sunnanfärd*, *Same ätnam*, *Holmia* och *Solitudo* samt de fem musikdramatiska verken *Ran*, *Arnljot*, *Lyckan*, *Domedagsprofeterna* och *Adils och Elisiv*) är starkt präglade av hans kulturfilosofiska tänkande och var därför viktiga manifestationer från Peterson-Bergers sida. I Wagners anda skrev han själv operatexterna. Men paradoxalt nog har några av hans smärre verk fått störst spridning, pianostycken som samlingen *Frösöblomster* och körsånger som ”Stemning” och ”Killebukken”. Som sångtonsättare förenade Peterson-Berger sitt skickliga melodiskapande med en märkbar känsla för texters kvaliteter. Resultatet blev solosånger som tillhör de allra mest uppskattade.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Wilhelm Hansen, Köpenhamn & Leipzig, nr 12018.

På omslaget står: ”Wilhelm Hansen Edition / No. 2670 / Peterson-Berger / Op. 11 / Album / 8 Sånger för blandad kör / 8 Lieder für gemischten chor / København & Leipzig / Wilhelm Hansen, Musik-forlag”.

Tillkomstår: 1890–1894.

Wilhelm Peterson-Berger

Wilhelm Peterson-Berger is a hard man to define: composer, music critic and author, opera director and librettist, translator and idealist philosopher. To compound matters, his achievements go to make up an indivisible whole – Peterson-Berger was driven by ideas and sought not only to work in accordance with them but also to express them in his music and writings. He was one of the country's most talked-about music personages of his time, with a reputation that rested not only on his compositions but also, and primarily, on his dedication to the art of music criticism.

Wilhelm Peterson-Berger was born in 1867 in Ullånger (between Härnösand and Örnsköldsvik) to parents of Dalsland extraction, and had dreamed of being a composer from a young age. He studied at the Royal Conservatory of Music in Stockholm from 1886 to 1889, continuing his studies in Dresden from 1889 to 1890. Back in Sweden, he became a music teacher in Umeå and head of the town's music society, a position he held until 1892, when he returned to Dresden to teach music for two years. In 1896 he became a music critic for *Dagens Nyheter*, which would remain his main permanent occupation alongside composing until 1930. On retiring as a critic he moved for good to Sommarhagen on Frösön, where he had had a house built of almost sculptural design back in 1914. When the fast pace of the daily critic no longer suited him, he was able to concentrate on other kinds of writing as well as composing. Wilhelm Peterson-Berger died in his Jämtland home in 1942 at the age of 75.

The composer Wilhelm Peterson-Berger left behind a large and varied catalogue. His grander-scale works (the five symphonies *Baneret*, *Summanfärd*, *Same ätnam*, *Holmia* and *Solitudo* and the five music dramas *Ran*, *Arljot*, *Lyckan*, *Domedagsprofeterna* and *Adils och Elisiv*) are profoundly informed by his cultural philosophy and were therefore important manifestations on his part. In true Wagnerian spirit he wrote his own librettos. Paradoxically, however, some of his minor works are his most widely known, including piano pieces such as the collection *Frösöblomster* and choral songs such as 'Stemning' and 'Killebukken'. As a vocal composer, Peterson-Berger unified his melodic skills with a remarkable feel for textual quality to produce solo songs that are amongst the most popular of all.

© *Gunnar Ternhag*
Trans. *Neil Betteridge*

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Wilhelm Hansen, Copenhagen & Leipzig, no. 12018.

Text on the front page: "Wilhelm Hansen Edition / No. 2670 / Peterson-Berger / Op. 11 / Album / 8 Sångar för blandad kör / 8 Lieder für gemischten chor / København & Leipzig / Wilhelm Hansen, Musik-forlag".

Year of composition: 1890–1894.